

CAROLUS KWEL SCHUIFT 'T WEL

(Erstens kommt es anders)

Kluchtig spel in drie bedrijven

door

WALTER G. PFAUS

vertaling

Hub Fober

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **CAROLUS KWEL SCHUIFT 'T WEL-ERSTENS KOMMT ES ANDERS** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **WALTER G. PFAUS** en vertaler: **HUB FOBBER** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

© by **Walter G. Pfaus**

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **9** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
E-mail: rechten@toneelfonds.be. Telefoon (03)3.66.44.00,
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Henk Ederveen - hoofd des huizes

Geenie - zijn echtgenote

Lars - hun zoon

Oma Agaat - moeder van Henk

Carolus Kwel - hun behulpzame buurman

Edwin Ganzewinkel - verkapte vakantiekenis

Roos - zijn even uitgekookte gade

Marij - hun dochter

Jasmijn - speeltje van Edwin

DECOR:

De situatie wordt beschreven, gezien vanuit de zaal. In de linkse korte kant is 'n deur of toegang tot het terras, overwegend achteraan. Van dat terras hoeft men niets te zien. Hooguit kan de deur of toegang in die richting doen denken. In de tekst wordt deze op- en afgang duidelijk halve echter aangeduid met "op via terras", of "af via terras". In de rechter korte kant een deur, die voert naar de vertrekken van oma en het toilet. In de achterwand een open doorgang. Rechts af voert die naar de slaapkamers boven, linksaf wordt deze alleen benut door Henk en Geenie. De bühne zelf is aangekleed als 'n gewone doorsnee huiskamer, ingericht naar eigen goeddunken. De enige voorwaarden zijn een divan of bank, alsmede 'n telefoon.

EERSTE BEDRIJF

(Henk en Geenie zitten aan 't ontbijt, beiden in ochtendjas, Henk haast helemaal verborgen achter z'n krant, Geenie eet met smaak)

HENK: Ellis, niet praten met volle mond, moet ik dat nu blijven zeggen?

GEENIE: *(verwonderd)* Wat moet dat betekenen? *(pauze)*

HENK: Lars, hou je gemak. Je hoeft niet zo te schreeuwen.

GEENIE: Neem me niet kwalijk zeg, maar wat is dat nu voor gedaas? *(pauze)*

HENK: Zit niet zo te schrokken oma, niemand wil je iets wegnemen.

GEENIE: *(tikt tegen haar voorhoofd)* Nu is ie werkelijk doorgedraaid. *(duwt krant van Henk naar beneden)* Kijk toch om je heen man, we zijn alleen, helemaal alleen. Geen oma, geen Ellis en geen Lars!

HENK: *(geïrriteerd)* Zeg, kun je me nog niet eens met rust m'n krant... *(kijkt om zich heen)* Verhipt ja, we zijn inderdaad alleen! *(straalt over z'n hele gezicht)* O ja, helemaal alleen! *(vouwt krant samen)* Verdorie, je had me er nog wel eens aan mogen laten denken.

GEENIE: Kom nou man. Al sinds weken hebben we over niets anders gesproken, als dat we eindelijk eens veertien dagen alleen zouden zijn. En wat doe jij, nu 't eindelijk zover is? Je draait gewoon je gebruikelijke bandje af.

HENK: M'n gebruikelijke bandje?

GEENIE: Niet dan? *(imiteert 'm)* Lars, hou je gemak, je hoeft niet zo te schreeuwen.

HENK: Vind je 't gek dan? Gaat hij soms niet altijd veel te luidruchtig tekeer als we aan tafel zitten?

GEENIE: Zeker. Maar eerstens heeft dat te maken met jeugdige overmoed en tweedens, zoals gezegd, is hij er nu niet. En bij oma halen zulke opmerkingen al helemaal niets uit.

HENK: Wat voor opmerkingen?

GEENIE: *(imiteert 'm)* Zit niet zo te schransen oma, niemand wil je iets wegnemen.

HENK: Maar je weet toch zelf, dat ze steeds zo'n opgeblazen gevoel heeft als ze te vlug eet.

GEENIE: Dat heeft ze ook als ze langzaam eet. Bovendien gaat ze gebukt onder reuma, jicht, galstenen en 'n maagzweer.

HENK: (*ontzet*) Lieve hemel! Arme oma!

GEENIE: Maar in werkelijkheid mankeert d'r niets en is ze kerngezond.

HENK: Wil je daarmee zeggen dat m'n moeder last heeft van hypochondrie?

GEENIE: Wat ik ermee wil aanduiden is: dat ze deze ziektes steeds heeft als iets niet naar d'r zin gaat. En dat weet je best.

HENK: Mijn moeder is geen hypochonder.

GEENIE: Heb ik ook niet beweerd. Ik heb alleen gezegd... (*andere toon*) Maar waarom zitten we elkaar eigenlijk in de haren?

HENK: Je bent toch zelf begonnen.

GEENIE: (*zuchtend*) En daarop heb ik me nu al weken lopen te verheugen.

HENK: (*bijdraaiend*) Kom nou Geenie, ik toch zeker ook! Wat dacht je! (*dichterbij, hand om haar schouder*) En we zitten elkaar toch niet in de haren. We gaan precies doen wat we ons hebben voorgenomen. Veertien dagen genieten van een heerlijke rust. Veertien dagen geen kinderen, geen oma, geen visite of vrienden. Alleen wij twee, helemaal alleen.

GEENIE: Zoals we ons dat al zo vaak in onze dromen hebben voorgesteld.

HENK: Precies. En nu is 't zover. Twee weken aan één stuk alleen maar slapen, eten en luieren, en luieren en eten en slapen.

GEENIE: En tussendoor zou er dan misschien ook nog wel eens 'n kusje vanaf kunnen, nietwaar...

HENK: Eentje maar? Duizend krijg je er! (*bedekt haar gezicht met kussen*) Honderdduizend! Ononderbroken blijf ik je kussen, twee weken lang!

GEENIE: (*lachend*) Dan komen we niet aan slapen en eten toe en nog minder aan luieren.

HENK: O jawel. We blijven het hele rijtje continu aan een stuk door afwerken.

GEENIE: (*schalks*) Mogen we wel niemand binnenlaten die ons probeert op te houden, of 't schema in de war komt schoppen.

HENK: O nee, niemand komt erin! Geen oponthoud, geen onderbreking! (*bedekt haar gezicht weer met kussen*)

KWEL: (*vrolijk op via terras*) Een heerlijke goedemorgen. Een tortelduifjesmorgen zo te zien. (*Henk en Geenie vlug en gegeneerd uit elkaar*)

HENK: (*richting terras wijzend*) Carolus, eruit!

KWEL: (*niet onder de indruk*) Daar kom ik net vandaan man.

HENK: Dan ga je maar terug naar waar je vandaan gekomen bent.

KWEL: Kan toch niet Henk. Jullie hebben me immers nodig.

HENK: Aha. En wie van ons zou jou dan nodig kunnen hebben?

KWEL: Jullie beiden toch zeker! Kan immers niet anders! De kinderen weg, oma uithuizig, jullie helemaal alleen! Dat hou je toch geen halve dag vol man! Jullie hebben iemand nodig die voor wat afleiding zorgt... met andere woorden: ik ben hier onontbeerlijk.

HENK: We kunnen je missen als kiespijn! Eruit!

KWEL: Luister jochie, je mag 't dan nu nog niet zo meteen beseffen, maar jullie kunnen echt niet zonder me, geloof 't nou! (*betekenisvol*)

GEENIE: Meneer Kwel, we willen veertien dagen alleen zijn! Helemaal en helemaal alleen! Zonder iemand, wie dan ook! Kunt u dat dan niet begrijpen?

KWEL: (*kijkt haar ongelovig aan*) Nee.

HENK: Spaar je de moeite, allicht kan hij dat niet begrijpen. (*richting Kwel en op terras duidend*) Eruit!

GEENIE: Niet om onbeleefd te zijn, meneer Kwel, maar we hebben u echt niet nodig! Nogmaals, we willen alleen zijn!

KWEL: (*beledigd*) Goed, zoals jullie wensen. Dan ga ik weer... (*aarzelend richting terras, zich nog eens omdraaiend*) Dan eh, dan ben ik vertrokken, nietwaar.

GEENIE: Als we u nodig zouden hebben, buurman, roepen we u beslist. Eerlijk waar! U alleen en niemand anders.

KWEL: Ja ja, maar stel, dat ik 't dan niet zou horen... (*aarzelend af*) Zal ik toch moeten blijven opletten.

HENK: (*opgelucht*) Gossie zeg, Carolus Kwel!

KWEL: (*weer haastig terug*) Jullie hebben me geroepen?

HENK: (*luid*) Nee, we hebben je niet geroepen! Nee en nog eens nee!

KWEL: (*met beide handen bezwerend*) Goed, goed, ik heb 't begrepen. Hoef je nog niet zo te schreeuwen.

HENK: Ik heb niet geschreeuwd!

KWEL: Heb je wel man. Hoorde 't toch duidelijk. Maar 't maakt niet uit hoor. Ik vergeef 't je.

HENK: Kan ik waarderen, zeer nobel.

KWEL: O ja, ik weet zelf ook wel dat ik 'n nobel mens ben, o ja, dat weet ik. En daarom zal ik jullie nu ook eens iets vertellen. Ik mag 't eigenlijk niet, want ik heb gezworen m'n mond te houden, maar jullie moeten 't gewoonweg weten!

HENK: (*heftig afwerend*) Nee nee, alsjeblijft, als je 't gezworen hebt, hou 't dan ook voor je. Geloof me, we hoeven 't echt niet te weten.

KWEL: Jawel Henk, jullie moeten 't weten, want 't gaat tenslotte om je moeder.

HENK: Nou nee, laat maar zitten. Over mijn moeder ben ik helemaal geïnformeerd. Ik weet alles van en over d'r.

KWEL: Dat weet je niet, kun je niet weten... ze maakt zich namelijk machtig veel zorgen om jullie.

GEENIE: (*schamper*) Och nee toch, wat zielig. Moeder maakt zich zorgen om ons. Gossie zeg.

KWEL: Ja, dat doet ze, en niet zo zuinig ook. Ze is er namelijk heilig van overtuigd, dat jullie 't alleen zijn niet kunnen verdragen, dientengevolge ruzie gaan maken en, voordat ze terug is, al gescheiden zijn. En dat zou ze beslist niet willen.

HENK: (*sarcastisch*) Moet je nagaan! Wie zou nu gedacht hebben dat ze dat als onprettig zou ervaren.

KWEL: Onprettig? Vreselijk zou ze 't vinden en daarom heeft ze me ook opgedragen me zoveel mogelijk om jullie te willen bekommeren.

GEENIE: Kom kom, meneer Kwel, u loopt 't gewoon te verzinnen.

KWEL: Mevrouw Ederveen, met de hand op m'n hart, (*doet dat ook*) ik heb 't echt niet verzonnen!

HENK: Carolus, neem die hand van je hart man. Verliezen kun je het hier op dit moment toch niet. *(olijk)* Of 't zou moeten zijn dat *(hand liefdevol om haar nek, spottend)* Geenie ermee vandoor zou willen gaan.

GEENIE: Ja zeg, *(met vinger tegen voorhoofd tikkend)* weet je niets beters? Ik zou me de eeuwige vijandschap van oma op de hals halen.

KWEL: Henk, ik zweer 't je...

HENK: Zweer niet, anders kom je in de hel.

KWEL: Maar eerlijk waar jochie, ik heb dat niet verzonnen!

HENK: *(met duim richting terras wijzend)* Eruit!

KWEL: En als jullie ruzie maken...

HENK: Maak je geen zorgen, doen we niet. Dus je kunt rustig gaan.

GEENIE: Zeg buurman, had u dan, toen u binnenkwam, de indruk dat we in 'n hevige strijd verwickeld waren?

KWEL: Verwickeld wel en hevig ook, maar niet in strijd. Nochtans, wat niet is, kan nog komen.

HENK: *(schreeuwt en wijst)* Daar is 't terras en daar is de uitgang!

KWEL: Goed, voor dit soort overtuigende overmacht moet ik wijken. *(half richting terras)* Maar je zult er spijt van krijgen.

HENK: Als je nu niet meteen maakt dat je wegkomt, zal 't me hooguit spijten, dat ik je er niet meteen heb uitgegoid.

KWEL: *(komt vlug en stralend terug naar tafel)* Dankjewel zeg. Je spontane uitnodiging om samen met jullie 'n kop koffie te drinken, neem ik natuurlijk heel graag aan, dankjewel.

GEENIE: *(smekend)* Meneer Kwel!

KWEL: Goed, ik ga. Maar ik zal geen voet meer in dit huis zetten, voordat men mij daarom op de knieën gesmeekt heeft. *(af terras)*

GEENIE: Nu is hij zwaar beledigd.

HENK: Mag hij gerust. Die veertien dagen waren van ons, zijn van ons en blijven van ons en als meneer Kwel dat niet... *(er wordt aangebeld)* als hij dat om de verdomme nu alweer is, dan... dan...

GEENIE: Och nee, geloof ik niet. Als je er via het terras uitgebonjourd wordt, kom je toch zeker niet weer via de voordeur naar binnen.

HENK: Bij Carolus Kwel weet je 't maar nooit. Die is net als 'n

vertegenwoordiger. Schop je 'm er via de voordeur uit, komt hij van achteren weer binnen.

GEENIE: En als 't echt 'n vertegenwoordiger zou zijn?

HENK: *(trekt Geenie tegen zich aan)* Nou en? Wij doen voor niemand open.

GEENIE: *(nestelt zich behaaglijk tegen 'm aan)* Geen denken aan! Alles blijft potdicht. *(er wordt weer aangebeld)*

HENK: Als niemand open doet, taait hij vanzelf wel af.

GEENIE: Allicht. Dan moet hij wel afnokken. *(blijven met opgeheven hoofd luisterend zitten, dan geruis bij 't terras)*

EDWIN: *(op via terras, blijft bij de ingang met stralende lach en uitgebreide armen staan)* Goedemorgen, beste vrienden, daar ben ik eindelijk! *(Henk en Geenie zitten als versteend, kijken hem aan als 'n spookverschijning)*

HENK: Neem me niet kwalijk, maar wie bent u?

GEENIE: En hoe bent u binnengekomen?

EDWIN: *(naderbij komend)* Twee vragen tegelijk! En omdat ik 'n gentleman ben, beantwoord ik de vraag van de vrouw des huizes het eerst: wel, m'n beste Geenie, omdat aan de voordeur niemand reageerde, kwam me de ingang via 't terras des te uitnodigender voor, zodoende En wat vraag twee betreft, die eigenlijk het belangrijkste is: die zou ik eigenlijk willen beantwoorden met 'n wedervraag.

HENK: *(bevreemd)* En die is?

EDWIN: Kennen jullie me niet meer?

HENK: *(hoofdschuddend)* Geen idee.

GEENIE: *(aarzelend)* Zou 't echt niet weten.

EDWIN: Ik zeg alleen maar Tenerife!

HENK: Ik ben vandaag niet in de stemming om raadseltjes op te lossen. Komt u over veertien dagen nog maar eens terug.

EDWIN: Ik zal jullie 'n beetje helpen. Luister: Tenerife, hotel Miramar, vier jaar geleden... En...? Kom kom, en...? Vonkt 't nog niet?

GEENIE: *(kijkt Henk aan)* Daar zijn we vier jaar geleden inderdaad met vakantie geweest.

HENK: Oké, maar wat heeft iemand anders... ik bedoel, dat moeten

we toch zeker zelf weten.

EDWIN: Maar kom nu toch zeg! En wie hebben jullie daar dan leren kennen? Nou, wie dan?

GEENIE: Ik geloof... 't begint me langzaam iets te dagen.

EDWIN: Maar nee, m'n beste Geenie, dat is geen dagen meer. Noem 't liever klaarlichte dag! Ik bent 't echt! Werkelijk! Wat Ganzewinkel eenmaal heeft beloofd, komt hij altijd na!

HENK: Ganzewinkel?

EDWIN: Ja jongen, Edwin Ganzewinkel! Je herinnert 't je toch zeker nog wel? Vier jaar geleden zijn we haast iedere avond samen op de zuiptoer gegaan. Jij met jouw charmante schoonheid, (*lachend*) en ik met mijn vrouwtje... weet je nog Geenie, jij en Roos konden 't ook goed met elkaar vinden... tjonge, waren dat mooie dagen!

GEENIE: (*herinnering komt*) Ja ja, ik geloof... hebben we ons zo af en toe niet bij eh... hoe heette ze ook alweer... Henk, ze was nog ' beetje familie van de bananen, weet je nog?

EDWIN: (*jubelend*) Zie je wel meid, je weet 't weer! Conchita heette ze! Als ik nog denk aan al die heerlijke avonden dat we daar hebben zitten te genieten!

GEENIE: Precies! Bij Conchita hebben we elkaar toen steeds ontmoet.

EDWIN: Iedere avond. Geenie weet je nog? En vaak genoeg ook nog 's middags! Oh jongens, hoe vaak heb ik later nog aan die mooie tijd teruggedacht! Ja ja... En daar is 't ook geweest dat we jullie hebben moeten zweren je te komen opzoeken.

HENK: Wij hebben u eh, wij hebben u dus uitgenodigd?

EDWIN: Hé zeg, vanwaar opeens zo plechtig? Toen was 't immers altijd je en jij. Henkie zei ik zo af en toe wel eens en ik weet nog goed hoe je ze 'm dan zat te rijden.

HENK: O ja?

EDWIN: En om wat terug te doen, noemde jij me dan Sint Edwina, weet je nog? Mensen, mensen, wat hebben we daar afgelachen! Krom hebben we soms gelegen!

HENK: (*droog, nuchter*) Moet je nagaan.

EDWIN: En niet om wat te zeggen, maar eerlijk waar, we hebben 't er later nog vaak genoeg over gehad, Roos en ik en we zijn er nu

nog steeds van overtuigd, dat 't de mooiste vakantie van ons leven is geweest.

HENK: *(fluisterend tot Geenie)* Je kunt me doodslaan, maar ik ken die hele vent niet.

GEENIE: *(normale toon)* Toch wel ja. Langzaam begint 't weer allemaal 'n beetje terug te komen.

EDWIN: *(grijpt Geenies hand, begint die te schudden, laat niet meer los)* Is toch geweldig Geenie, dat je 't je weer allemaal kunt herinneren en ongetwijfeld weet je nu ook weer dat je ons hebt uitgenodigd! Jullie hadden zo'n mooi huis, vertelde je steeds en ik moet zeggen: je hebt toen niet gelogen, want 't is ook werkelijk 'n prachtige woning en vooral zo mooi ruim! Maar vertel eens, waar zijn dan jullie kinderen?

GEENIE: Die zijn deze keer zonder ons op vakantie.

HENK: Luister eens Edwina...

EDWIN: *(laat Geenies hand abrupt los, grijpt nu die van Henk, blijft schudden)* Nu herinner jij 't je gelukkig ook weer! Zie je wel jongen! 't Zou toch ook zonde zijn geweest, vooral als je nagaat hoe goed we 't toen met elkaar konden vinden!

HENK: Maar eh, zou ik m'n hand weer terug mogen hebben?

EDWIN: Je wat?

HENK: M'n hand. *(wijst op z'n hand)* Ik zou graag m'n hand terug willen hebben, voordat je ze eraf rukt.

EDWIN: *(kijkt naar de hand)* Ach zo, hahaa, ik sta warempel nog steeds je hand te schudden! Zo iets! *(laat hem los)* Weet je, dat mag je me niet kwalijk nemen. Als ik echt blij ben, dan ken ik mezelf niet meer!

HENK: *(droog)* Zitten we op dezelfde golflengte, want ik ken je ook niet.

EDWIN: *(tot Geenie)* Nog steeds dezelfde grappenmaker als toen op Tenerife.. hahahaaa... Maar zeg, de kinderen heb je in hun uppie op vakantie gestuurd? Dan zijn jullie dus helemaal alleen zeg! Of nee, wacht, je had 't toen ook nog over 'n schoonmoeder, nietwaar. Die woont immers ook bij jullie.

GEENIE: Klopt. Maar die is er nu toevallig ook tussenuit. Logeert bij haar andere zoon.

HENK: *(tot Edwin)* En jij gaat er nu ook netjes tussenuit. *(schuift 'm*

richting terras) Klim maar in je wagen en over 'n week of twee kom je dan nog maar eens terug. Mogelijk hebben we dan meer tijd om 'n praatje te maken en misschien dat ik me jou dan ook weer kan herinneren.

EDWIN: (*zich weer terugwerkend*) Halt halt zeg, wat maak je me nu! Ik ga jullie, nu je hier zo alleen zit te koekeloeren, toch niet in de steek laten! Geen sprake van! Dat zou toch wel van slechte vriendschap getuigen, nietwaar.

HENK: Luister vriend, heb je dan echt niet in de gaten dat mijn vrouw en ik alleen willen zijn?

GEENIE: Maar Henk, op 'n paar minuten komt 't nu ook niet meer aan. Ik bedoel, hij zou toch met ons kunnen ontbijten.

EDWIN: Ogenblikje zeg, (*via terras af*) ben zo weer terug.

HENK: (*gaat 'm half na*) Ik sluit meteen de deur.

GEENIE: Nu wees toch niet zo ongastvrij en gedraag je 'n beetje. Misschien klopt 't wel dat we 'm hebben uitgenodigd. 't Is immers al zo lang geleden.

HENK: Zal ook wel. Maar eerlijk waar Geenie, dat we zo goed met die bevriend waren... nee, dat wil er bij mij niet in. 't Begint me nu ook wel 'n beetje te dagen, maar...

EDWIN: (*achter bühne*) Zo, kom maar vlug. Heb 't al lang geschoten! Plaats in overvloed hier! (*Henk en Geenie perplex*)

MARIJ: (*op met koffer en tas, kwakt deze humeurig neer*) Zou ook tijd worden zeg! Wij staan ons daarbuiten de benen in 't lijf, terwijl jij hier op je elfendertigste gemoedelijk praatjes staat te verkopen.

EDWIN: (*achter haar aankomend*) Ja ja, rustig nu maar. 'n Beetje geduld moet toch nog wel kunnen! 't Is uiteindelijk geen aangenomen werk.

MARIJ: 'n Beetje geduld noemt ie dat! (*tot Geenie*) Waar is hier ergens 't toilet?

GEENIE: (*nikt helemaal perplex automatisch naar rechts*) Daar.

MARIJ: (*meteen naar deur rechts, draait zich daar nog even om*) Leuk kennis te maken... (*met lichte buiging*) Marij... (*benauwd*) Maar er is haast bij! (*vlug af*)

ROOS: (*op via terras*) Hé Edwin, wat is, zou je de koffers niet eens binnenhalen? (*met uitgespreide armen op Henk en Geenie af*) Och nee, is dat nou niet fantastisch, dat we elkaar eindelijk weer

terugzien? *(omarmt Geenie)* We hadden onze afspraak al veel eerder willen nakomen, maar altijd en altijd kwam er weer wat tussen. *(nu Henk omarmend)* En jij Henkie, oorzaak mijner slapeloze nachten! Kom hier, dat ik je 'n stevige pakkerd geef! *(zoent hem uitbundig op beide wangen)* Als je eens wist hoe vaak ik naderhand nog aan die mooie uren met jou heb teruggedacht!

HENK: *(opgewonden)* Geenie, ik zweer 't je, ik heb nooit iets met d'r gehad. Ik ken haar niet eens, of eh, mogelijk, wie weet... nauwelijks!

ROOS: *(lachend)* M'n lieve hemel, Henkie, zó bedoelde ik dat toch niet, 't was immers heel anders allemaal! Jij was de grootste grapjas van allemaal! Als ik er nog aan denk wat we toen afgebruld hebben!

EDWIN: *(steunend op met twee koffers van terras)* Zie je wel, nu horen jullie 't van Roos zelf! Ik zei 't toch!

GEENIE: *(ontdaan op koffers wijzend)* Zouden jullie me onderhand eens willen vertellen wat dat moet voorstellen?

HENK: En je zult 't niet willen geloven, maar toevallig ben ik daar ook razend benieuwd naar.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

TONEEL
UITGEVERIJ **INK**

“Samenspelen” is ons motto